

Bloeiend hart

Wauw, wat mooi! M'n ogen worden getrokken naar een bloeiend bollenveld in de kleuren paars en wit. Het schitterende beeld kan ik nadien willekeurig oproepen. Best wel fijn dat ons menselijke brein dat toch maar kan.

Kerken kennen liturgische kleuren. In deze tijd voor Pasen is dat paars, de kleur van inkeer. Met Pasen is dat wit, de kleur van feest. Paars is ook de kleur voor lijden en rouw.

Lijden en rouw. M'n gedachten dwalen af naar Vera die zich dapper, moedig en krachtig door een zeer intensieve behandeling tegen kanker heeft geworsteld, met een enorme drive om te willen overleven voor haar jonge gezin.

Pasen wordt wel gezien als de mogelijkheid voor een nieuw begin. Maar hoezo een nieuw begin als je last hebt van haperende hersenen, een (chronisch) ziek lichaam of een verwonde ziel?

Medisch gezien zijn de behandelingen succesvol afgerond bij Vera. Haar verhaal, een jaar na dato, is een verhaal van chronische rouw en leven met mogelijk blijvende beperkingen. Echter, er is meer....Oog ontwikkelen voor wat er wèl mogelijk is omranden het paars met goud in haar leven. Goud, als kleur voor innerlijke wijsheid.

Vera tekende een hart met bloeiende narcissen. Genieten van de ontluikende wonderen in de natuur kan vreugde opwekken in ons hart en zo helpen om met lijden om te gaan. Haar tekening vertelt dit verhaal.

Kan Pasen zo toch tot een nieuw, ànder, begin worden?

